

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen:

O! minun Jumalan! mitä Sä
ajattelet, &c.

Toinen:

O! sitä onnettomutta, &c.

Kolmas:

Weljet, Sisaret kaikki, kuin tässä
olemme, &c.

Unnetut

Pawali Matin Pojalda Korhoin,
Kautalammen Pitäjästä.

E n s i m m ä i n e n :

v. 1.

D! minun Jumalan! mitäs sä ajattelet, Tästä mun weisustan, jota nyt laulelen. Ah! sallineitkos sinä, o! suuri Jumala, Ett awan suuni minä ja weisull walitan.

2. Voi minun sydändäni, kossan ajattelen Mun endist elämäni, ja muistu mielehen Jumalan sanan saarna, jonga me kuulinme, Ja myös se Ruogin rauha, jos ennen elimme.

3. Me olem unhottanet sen kaiken hyödyden, Kuin meit' on noudattanut, ain' pyhtän pyhyden Saarnat ja Kirkko-psalmit, jo itse Raamattu Meill' kaikki' olit walmitt kuluman laiteru.

4. Jo lapsudesta kohta on armo aljettu, Ja wanhutehen saakka ain' meillen tarjottu, Sill' kossa ulostulim äänimme kohdusta, Ja vielä heikot olim, niin me jo Kastesa.

5. Sen pyhän liiton armon olemme saanehet, Adamin saastaisuden pois pääldäm heittänet, Luwannet puolestamme; wannotulla walalla, Ett' kaikest woinastamme seurata Jesusta.

6. Waan niinkuin heikko liha ei taida seisoa, Kuin se Wanhurstas Pyhä on meildä waatiwa, Niin uudistusen armo sen päällen seurawa, Meild' kaikki' saada taitan Jesusen pöydällä.

7. Laki

7. Laki on ulostullut täydesä voimasa, Ja aina ilmi ollut, myös meidän seasa: Se ilmoit-
tapi meillen wiha ja rangaistus, Ja saatta
synnin tunnoon, elämän parannus.

8. Evangeliumin sanan ihana ilmoitus,
Myös usiasti kuullan, ja armon lupaus, Kuin
meiden rauhan saarna ja uskon uudista, Eikä
Lain saarnan anna meit' perät kulutta.

9. Siis wanhat ijälliset mailman päiwistä,
Jo tosin kylän saanet, ja hänen iloista; Ru-
koukat wirjästi, ettet te erhehdyis HErrasta
JEsuresta, ja Taiwan toiwosta.

10. Te nuori kaunis kansa, nuoruden aamul-
la, Andakot teitä löhtä manna kokomasta, Ul-
kät myös odottako puolipäiwän saakka, Kuin
manna pojessula pahuden helteistä.

11. Jos neljätoista vuotta olette palwellet
Mailman Labanita, ja händä seurannet, Jou-
tukat, kiiruhkakot kans pyhän Jacobin, Ja pe-
rät unhokakot palwelus Labanin.

12. Yhteinen kansa, kaikki te nuoret wanhain
kans, Kiitosta, rukousta hartast harjoitakat;
Muutoin ei sowi tulla yhdengän taiwasen,
Kuin ei täs tahdo olla seuraja JEsuren.

T o i n e n :

W. K. D JEsu Christe wiatoin, 20.

Ps. 387.

D! sitä onnettomutta, Kuin näin HErran
armo tuhlatan, Jota hän meillen tarvitse, Ko-
sta sen synnix nautitse.

2. Kuin

2. Kuin HERRan luotui päiviä, Sabbathi ja myös Jublia, Synneissä suuris wietetän, Ja pahennuxet saateran.

3. Joit' hän on meille säättänyt, Ja armonstansa andanut, Ett' silloin muista muinaiset, Ne rikon synnit hirmuiset.

4. Waan se on toisin muutettu, Ja synnin päiwär salattu, Sill' tehdän syndi enämmin, Kuin muina päiwin muutammin.

5. Silloin pahat kaikki kokowat, Ja heidän joukkons joutuwat, Joita on synnin palvelus, Ja kaikkalainen saastaisuus.

6. Siinä kiukutan ja kiroilan, Suomutan, niin myös tapellan, Jos joku heitä nuhtelis, Sen päällä he kohta farkkaisis.

7. Jos joku päivän alusa, On elän HERRan pelwosa, Jo tosin ehto puolella, Hän syndiin itsensä kiiruhta.

8. Moni tiennyt kyll' on lapsudest, Jumalan wihan uhkaurer, Waan wäähän niitä wältänyt, Ja itsiänsä säästänyt.

9. Min' walmis pahur tähtämän, Synnissä seura pitämän, Ei aiatellen ensingän, Pakka kuin seura synnin päällä.

10. Mond' kaunist saarna Paimenden, On julki tuotu kansallen, Waan ei ole niitä toteltu, Eik' opiremmie oreltu.

11. Se Ninivein kaunis kaupungi, Jos' oli paljon synnissä, Koff' Jona Herran ainoast, Heill saarnais HERRan uhkaust.

12. Niin he kauman kiiruhdit, Ja HERRan tygö jouduhit, Kans wältit wihan ansaitun, Ja rangaisturen uhkatun.

13. Kuing' sullen Käynen Suomen maa,
Kuin sanan aina kuulla saa, Etkö sä pelkä ko-
stoa, Ja HERran armon loppua.

14. Jo alkoi aika näkyä, Jolla hän tahdoi
rangaista, Waan heitti helpon kuitengi, Odot-
tain ongo katumi.

15. Waan kuin ei kuulu katumust, Eik' tule
harrast rukoust, Niin vielä wiä wiimeingi,
Ansaitan aina kowembi.

16. Sillä sen kaikki tietäisit, Ettei hän sää-
stä syndisit, Ne ajallisest rangaistan, Ja ijäises-
sti waimatan.

17. Waan joka katu syndinsä, Ja tunde
pahat regonsa, Ei se HERralda hyljätä,
Waan taiman koron korjatan.

18. Niinkuin teki se Davidi, Jollen jo ar-
mo annettin, Ja ristin päälle Ryöwäri, Joll'
Paradisi luvattin.

19. Siis hywä tehdä pyytäkäm, JEsust ain'
aurem huutakäm, Joka on armon andaja, Ja
palkan oikia jakaja.

20. Eit' me sen hywän saisimme, Ja pahan
wältä woisimme, Johon meill' armo lainatkon,
JEsus se kaikkein sowindo.

K o l m a s:

Weisatan kuin: N:o 262.

Hää = weisut.

Wesjet, Sisaret kaikki, kuin tässä olemme,
Ja tähän seuran ratti kokoon tulimme, Tain
pidon kaunistuxer', wietämän tämä hetki, Myös
niiden huwituxer', jott' tämän walmisti.

2. Waan

2. Waan ensin muistakamme, sen pöydän
HERRan pääli, Kuin nämät lahjat meillen
armostas annoi täällä, Waan millä uskallusen
me niiden työ käy me, Elämme huokauksell joh-
data mi-lemme.

3. Hän ravitse kaikki myös luondokappalet,
Ne kaikki halvimmatkin, pois myös karnehen
Suloisest suojon anda, Eit' ylönnä hirtä,
Kosk he myös owat totta hänen kätensä iditä.

4. Waan hän on meitä luonut järjen ja toi-
men kans, Kielen ja äänen suonut, että hänen
lahjojans kiitoxella vastaanotta, nautita koiruusi-
sest, Ja händä kunnioitta aina armojens edest.

5. Milläs me eroitamme luoduista halvimist,
Ihem ja ilmoitamme luondomme järjellist, Jol-
lei rukouksilla, menoill toimellisill, Nöyrällä
käytöksillä, waisuil hengellisill.

6. Jos ei taas ääni pauha, juur kaikkein ty-
könä, Ja kieli taida laula kirkkoitus-waisuja,
Kuin sielun, hengen woima sen päälle työtä re-
ke, Niin ääni kaunist soima, ei paljon merkise.

7. Ei HERRa sitä kazo, kuinga sanat kuu-
lumwat, Eikä ainoastans tahdo meidän äänen
pauhinat, Waan sanan woima saakon, ja ää-
ni liikuttakon, Sydämet herättäkön, hartaseen
kiitoxeen.

8. Että sydän sytytetty kiitoxen halusta, Ja
mieli liikutettu hartauden woimasta, Ain' ylitse-
käwis kaiken suun, Kielen selityksen, Ja äänen
toimituren wäkewäst voitaisi.

9. Kukin on kuulla saanut Jumalan sanasta,
Jokainen myös sen tiennyt jo ruoka-luguista,
Ettem me koskan söisi ylönpaldisudes, Ja wat-
sam palvelisi, hekuman wäärtydes.

10. Niin

10. Niin ettei turmelluxi termehs tullisi, Kuin ruumin jäsenillä, luonnostans olisi, Jos se niin tapahrupi pääll tunnon ilmoituxen, Niin se myhös myhötäns ruopi kowan rangaituxen.

11. Niin myhös pidon tämän ovat walmistat, Ja jälken wanhan tawan, wieraita kuku-
net, Muistoxi kuu on nähnyt, ruuminsa hedelmästä, Sen kuin nyt täs on tehnyt Amio-
ra-
kennusta.

12. Ei hekän sitä soisi, että joku pahennus, Kuin murhen heillen toisi, wierailda tapahduis, Sen itse kukiin raita ymmärtä itsestänsä, Jokain myhös sen tietä, juur kohdastansa.

13. Waikka se tapahrupi täällä kyllä ufiast, Kuin ruumis kyllän saapi, ja ruoka runsahast, Niin pahat pahennuxet jo silloin wallall ovat, Niidat ja kirouret myhös ylösnousewat.

14. Sentähden Jumalalda hää päiväx hyljätän, Ja kaikkivaldialda myhös ylönpöyötän, Me heikot huokauret, kuin niissä edestuedon, Ja kaikki palweluxet kelwoittomax tehdän.

15. Sentähden kaunihisti ja niinkuin Christicht, Nolla raitihisti piräkäm häitä nyt, Että HCNra lepyisesti kohoisi meidän päällem, Ja meidän huokaurem kelpaisi hänellen.

16. Ja nämät nuoret raiti, joidenga muistoxi Tai merkillinen herki on tullut tehdyri, Myhös saisit sunauxen, onnen ja menestyren, Tai olkon toivotuxem, ja suokon Jumala!

17. Nloiset ikäpäiwät HCNra heill' andakon, Edut ja lahjat hywät armestans lainatkon, Että he iloihisiit Amio-onnestansa, Taidolla riei-
muigisite toinen toistansa.

18. Kai-

18. Raiken vihamiesten neuvot heitä kånkõn
ohizen, Vahansuopain myõs toivot heill' tulkon
hymäxi, Tai Liiton HERRa suuri sen kyllä
tehda taita, Hänen Engeleins juuri palvelusen
kautta.

19. Jumala Pyhä Hengi myõs heitä hallit-
kon, Koko myõs elämängin mioista warielkon,
Että he eläisit pyhydes ja puhtaudes, Ikänäns
kuin seisoisivat sinun kaswojes edes.

20. O HERRa! heidän anna pelwosas py-
hyä, Ja karsiwäisest aina sun tahtoos tyytä,
Että he tain säädyn alla sinua palvelisit, Ja
sinull Pyhä HERRa kiitosta weisaisit.

L O P P U.
